

U s n e s e n í

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 09. ledna 2018, v trestní věci obžalovaného T [REDAKCE] D [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], stíhaného pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle 147 odst. 1, odst. 2 tr. zkn.,

t a k t o :

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu trestní věc obžalovaného T [REDAKCE] D [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], který byl stíhán na základě obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

dne 11.12.2015, ve 13:30 hodin v Praze 9, Harrachovské ulici, jako řidič dodávkového vozidla Renault Master, r.z. [REDAKCE] se píně nevěnoval řízení vozidla a nesledoval situaci provozu na pozemní komunikaci a jako řidič nezajistil bezpečné couvání pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby, ačkoliv to vyžadovaly okolnosti, zejména nedostatečný rozhled, čímž porušil ustanovení § 5 odst. 21 písm. b) a § 24 odst. 2, odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, následkem čehož při couvání srazil poškozenou chodkyni [REDAKCE] nar. [REDAKCE], která po vozovce přecházela ke kontejnerům na směsný odpad, kdy při nárazu došlo k zachycení levé nohy poškozené a její podsunutí pod zadní část vozidla a tažení po živčném povrchu vozovky, kdy poškozená při následném pádu utrpěla pohmoždění a krevní výron a oblasti levé očníce, podkožní krevní výron na levé tváři, oděrku zevní poloviny dolního víčka vlevo, kožní oděrku a podkožní krevní výron na zevní třetině levého obočí, kožní oděrku levého lokte, kožní oděrku nad pravou česčkou a pohmoždění hlavy a při pokusu poškozené vymanit se zpod doposud se pohybujícího vozidla, došlo ke kontaktu levého bérce poškozené se spodním uchycením tlumiče pravého zadního kola vozidla, přičemž poškozená utrpěla tržnou ránu délky 20cm na přední straně dolní třetiny levého bérce probíhající od vnitřního kotníku levé nohy šikmo a poloobloukovitě na přední stranu bérce zasahující do podkoží, přičemž tato zranění si s ohledem na nekrozu tkáně na poraněném bérce, jenž vyžadovala opakované chirurgické odstranění, vyžádala hospitalizaci v délce 17dní a poškozenou s ohledem na nutnost používat chodítka a berle a neschopnost samostatného nakupování, vaření, zajištění hygieny a převazování rány, omezovala v obvyklém způsobu života po dobu delší než šest týdnů,

se postupuje dopravně-správnímu odboru Magistrátu hlavního města Prahy,

k posouzení, zda jednání, kterého se dopustil, a to porušení ustanovení § 24 odst. 2, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, není přestupkem ve smyslu zákona o silničním provozu.

O d ů v o d n ě n í

1.Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 podal dne 18.07.2016 u Obvodního soudu pro Prahu 2 obžalobu proti obžalovanému T [REDAKCE] D [REDAKCE] pro podezření ze spáchání přečinu výše označeného. Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 původně vydal

ve věci dne 17.10.2017 rozsudek, kterým byl jmenovaný uznán na vinu spácháním přečinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr.zkn. a byl mu ložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s jeho podmíněným odkladem na zkušební dobu 18 měsíců. Rozsudek nabyl právní moci dne 05.01.2017, kdy odvolacím soudem bylo jeho odvolání jako nedůvodné zamítnuto.

2. Proti rozsudku a rozhodnutí odvolacího soudu podal T. D. dovolání. Nejvyšší soud české republiky rozhodl o tomto dovolání dne 28.06.2017, když rozsudek soudu prvního stupně a usnesení soudu odvolacího byla zrušena a Obvodnímu soudu pro Prahu 2 přikázáno, aby věc znovu projednal. V závěru odůvodnění tohoto rozhodnutí – bod 33 se uvádí, že odvolací soud na základě skutečností, které jsou uváděny v odůvodnění, shledal, že provedené dokazování soudy je nedostatečné, protože soudy prozatím nezjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu o vině obviněného v této věci. V bodě 34 rozhodnutí se uvádí, že v dalším řízení bude povinnosti soudu prvního stupně, jemuž byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí k dalšímu dokazování a právnímu posouzení, respektovat výhrady uvedené v rozhodnutí Nejvyššího soudu, doplnit dokazování o znalecký posudek z oboru doprava, Nelze vyloučit předem vyloučit, že po řádném ověření místních poměrů bude nutné provést i vyšetřovací pokus, eventuálně provést i další důkazy, jejichž potřeba se během dokazování projeví. V bodě 35 rozhodnutí se uvádí, že po doplněném dokazování v naznačeném směru za účelem objasnění všech vytknutých nedostatků především ohledně zavinění obviněného a jim porušených povinností plynoucích z pravidel silničního provozu, spoluzavinění poškozené založené na porušení povinností chodce a závěru o porušení důležité povinnosti obviněného, bude na soudu, aby na podkladě všech provedených důkazů za splnění podmínek § 2 odst. 5 tr.ř. všechny důkazy v souladu s kritérii plynoucími z ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. znovu pečlivě zhodnotil a řádně se vypořádal se všemi ve věci významnými okolnostmi.

3. Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 proto nařídil ve znovu věci hlavní líčení, kde byly provedeny důkazy ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., které byly následně hodnoceny ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř. na základě těchto důkazů pak dospěl k závěrům níže uvedeným. Samosoudce vycházel z důkazů provedených v předchozích hlavních líčeních a doplnil důkazní řízení o vyžádání znaleckého posudku z oboru dopravy a byl proveden výslech znalce. Samosoudce při svém rozhodování respektoval závěry Nejvyššího soudu České republiky, které se týkaly jak skutkových závěrů, tak i otázek právního posouzení.

4. Obžalovaný T. D. setrval na svých výpovědích, které měl v průběhu trestního řízení, když vždy uváděl, že dne 11. 12.2015 doručoval balík do ulice Harrachovská. Přijel do ulice, která byla úzká, po obou stranách byla zaparkovaná auta, na konci slepá ulice. Zaparkoval, vypnul motor, šel do zadního prostoru auta, kde si vzal balík, který pak doručil paní, stojící blízko vchodu. Poté šel po levé straně řidiče do zadního prostoru, kde kontroloval zadní přivřené dveře, rozhlížel se a nikoho tam v okolí neviděl, nikdo tam nebyl. Poté šel do kabiny, kde nastartoval automobil, dal si pás, zkontroloval zpětná zrcátka, nikdo tam nebyl, nikoho neviděl a začal pomalu couvat. Po pár metrech uslyšel ránu, zůstal z toho v šoku, nebylo mu jasné, do čeho narazil. Zastavil, kousek popojel dopředu a ihned běžel dozadu, aby zjistil, co se stalo. Viděl tam na zemi ležící starší paní, která krvácela z levé části nohy a to v oblasti kotníku. Všiml si, že vedle ní ležela stařecká hůl, na druhé straně ležel roztržený sáček a z něho byly vypadlé obvazy. Všiml si taktéž v oblasti kotníku rány a pod ránou byly obvazy, noha byla jakoby obvázána. Poté přispěchala paní svědkyně, ihned zavolali záchrannou službu a policii. Paní byla v šoku, snažili se ji utěšit do příjezdu záchranné služby. Během couvání vozidlo vydávalo výstražný signál, který byl slyšet do kabiny i navenek. Kromě tohoto signálu měl zapnuté i světelné signály – světla a světla při

couvání. Při jízdě zpět má jedinou možnost sledovat situaci za vozidlem a to ve zpětných zrcátkách. Jel pomalu, tak rychlostí 10 km/hod.. Obžalovaný i jeho obhajoba setrvali na názoru, že obžalovaný jako řidič učinil veškerá opatření, která byla v jeho silách pro couvání za daných podmínek a na daném místě. Neměl koho požádat o pomoc při couvání. Setrval na názoru, jak uvedl již v přípravném řízení, že nehodu zavinila zraněná, která nebyla ohleduplná, nerozhlédla se a šla. Obhajoba se snažila prokázat, že zranění poškozené mohla být komplikovaná i s ohledem na jejím předchozím zdravotním stav její určitou omezenou pohyblivostí.

5.Samosoudce i v nově prováděném hlavním líčení a to zejména s ohledem na věk a momentální zdravotní stav (doporučení ošetřujícího lékaře) svědkyně, poškozené paní [REDAKCE] nyní ale také s ohledem na dobu, která uplynulo od nehody znovu vycházel z již přečtené výpovědi poškozené paní [REDAKCE] když z ní bylo zjištěno, že předmětného dne šla na poštu a v ulici Harračovská, když také chtěla vyhodit odpad do kontejnerů, které stojí na vozovce, k nim je nutno přicházet meziauty. Vstoupila do vozovky, prošla podél dvou nebo tří aut, které jí zbývaly na její cestě ke kontejnerům, pak se ocitla na zemi. Necítila náraz, byla při vědomí, ležela na levém boku, hlavu měla na vozovce levou tvář a neviděla na levé oko. Pravým kolenem se udeřila o vozovku. Nadzvedla se a viděla, jak k ní přichází nějaký pán, který jí říkal, že jí neviděl. Požádala ho, aby jí pomohl vstát, což neudělal, volal pro sanitku. Na místě byla nějaká paní, která mu říkala, ať zavolá sanitku. Pokusila se postavit na všechny čtyři a pán jí říkal, že jí neviděl, že byla ve vozovce, že tam není přechod a jako chodec tam neměla, co dělat. Před nehodou chodila bez jakékoli opory, byla zcela soběstačná. Před nárazem ve vozovce ušla asi metr nebo metr a půl, varovné zvuky charakteristické pro couvající vozidla neslyšela, neboť v blízkosti místa nehody je dětské hřiště. Nyní je stále odkázána na pomoc syna, při chůzi používá francouzskou hůl. Popsala obtíže, které se u ní projevíly po nehodě.

6.Samosoudce s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu zvažoval případné ohledání na místě činu a rovněž případnou rekonstrukci. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru dopravy, když znalec popisoval velmi podrobně situaci na místě, kde k nehodě došlo a také s přihlédnutím, že poškozená paní [REDAKCE] by se takových úkonů nemohla zúčastnit, tyto důkazy nenařizoval k provedení. Je třeba upozornit, že v původním rozsudku použil samosoudce výraz – obytná zóna. K tomuto je třeba uvést a připustit, že místo nehody se nenacházelo v místě, kdy by bylo toto místo takto označeno. Obytná zóna je však také místo, kde se mezi obytnými domy běžně pohybují jak chodci, tak i dopravní prostředky. Správně měl být použit výraz místo, kde se běžně pohybují chodci.

7.Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce byla v průběhu hlavního líčení přečtena výpověď svědkyně [REDAKCE] v novém hlavním nebyl vznesen požadavek na její osobní výslech. Samosoudce vycházel z původně přečtené výpovědi svědkyně, když je možno znovu konstatovat, že z této výpovědi bylo zjištěno, že svědkyně uváděla, že při cestě do lékárny Beno, poblíž Varnsdorfské ulice, slyšela pískání, jako když couvá auto a poté dva velké výkřiky. Poté uviděla, že na zemi na boku leží starší paní a odjíždí z ní auto. Přiběhla k ní spolu s řidičem, paní si stěžovala na bolesti a krvácela. Chtěla vstát, ale báli se, že má nějaké zranění. Na její radu řidič zavolal záchranku, což paní nechtěla, že někam jde. Na místo přišla nějaká žena, která chvíli okukovala a pak odešla. Paní chtěla volat synům, nechtěla do nemocnice. Pomohla jí zavolat synovi. Paní měla obvázané nohy kolem kotníků, původně si myslela, že má bércové vředy a krvácí z nich. Opakovaně se pokoušela zvedat, řidič jí pomohl posadit se dozadu na auto. Na místo přijel vůz označený, že je v něm lékař, ten však jel k jinému případu, ale na paní se šel podívat. Poté dorazila sanitka a strážníci městské policie. Paní ležela pod vozidlem na levém boku. Samotnou dopravní nehodu neviděla, reagovala až na výkřiky.

8.Místo dopravní nehody bylo zadokumentováno protokolem o nehodě v silničním provozu s příslušnou fotodokumentací. Nyní bylo jeho hodnocení provedeno v souladu se znaleckým posudkem a jeho fotodokumentací.

9.K posouzení poranění, která poškozená [REDAKCE] utrpěla, byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z tohoto posudku a osobního výsledku znalce MUDr. Leo Havelky bylo vycházeno jak v původním rozsudku, tak i při vydání dnešního rozhodnutí. Na hodnocení zdravotního stavu a posouzení jeho hodnocení, je možno odkázat na obžalobu a původní rozsudek.

10.Samotná zranění poškozené a průběh léčby je zadokumentován lékařskými zprávami a fotodokumentací.

11.Na základě pokynu Nejvyššího soudu vyžádal samosoudce pro doplnění dokazování znalecký posudek. Z tohoto posudku a výsledkem soudního znalce Ing. Oto Kuhna samosoudce zjistil, že znalecký posudek byl znalcem vypracovaný na základě žádosti soudu a když měl k dispozici spis v počtu 311 listů v dané věci. Pro technické posouzení věci jsou podstatné údaje jako protokol o nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace a dále úřední záznaky o podaném vysvětlení a poté i zápisy z jednání u soudu. Vzhledem k tomu, že ze spisu nikde nevyplývá počáteční poloha dodávkového automobilu v okamžiku, kdy začal couvat, tak znalec navštívil místo nehody. Ověřil si také správnost plánu, který vyhotovila policie při ohledání místa dopravní nehody. Zakreslil do něj jím zaměřené rozměry. Poté m zaměřil roh domu Harrachovská č.p. [REDAKCE] a jeho vchod, odkud vycházela svědkyně [REDAKCE] a na základě toho jsem stanovil pravděpodobnou polohu dodávkového automobilu na počátku couvání a tedy dráhu, kterou tento automobil mohl ujet do místa střetu a ta vychází v rozmezí od 7,3 metru do 10,5 metru. Dále ověřoval z technického hlediska reálnost údajů z výpovědi řidiče a svědků. Údaje uváděné řidičem jednak číselné údaje a jednak údaje o tom, že poté, co nastoupil do vozidla, tak uplynula přibližně minuta, než zahájil couvání, tak z hlediska průběhu průběhového děje, je tento údaj nereálný, neboť za této situace by ta chodkyně musela projít kolem kabiny a on by jí mohl upozorovat předtím, než zahájil couvání. Dále se mu jeví z technického hlediska jako nereálný údaj o rychlosti couvání 10 km/hod. Spíše je reálné, vzhledem ke zranění chodkyně a celkové situaci na místě, že rychlost couvání musela být podstatě nižší, přibližně tak jako rychlost chůze. Poté zkoumal možnosti chodkyně, aby zabránila střetu. Na místě zjistil, že až téměř ke kontejnerům, ke kterým chtěla jít, mohla se pohybovat mimo vozovku po zpevněném chodníku, jehož povrch je ve velice dobrém stavu, takže nebyl důvod, proč by musela vstupovat do vozovky. Ze vzdálenosti couvání automobilu, předpokládané rychlosti jeho pohybu, předpokládané rychlosti pohybu chodkyně s ohledem na její věk, dospěl k závěrům, že v okamžiku, kdy řidič zahájil couvání, tak ta chodkyně se již nacházela za jeho zadní částí vozidla a pravděpodobně mimo zorné pole jeho zpětných zrcátek. Nelze z technického hlediska vysvětlit, proč chodkyně neslyšela ten výstražný signál, který automobil vydával během couvání, tak jak to uvedla i svědkyně a uvedl to i řidič. Z technického hlediska příčinou vzniku dopravní nehody je souběh okolností. Jednak to, že chodkyně se pohybovala ve vozovce, aniž by pro to měla nějaký důvod. Mohla se pohybovat po chodníku. Dále to, že řidič dodávkového automobilu si měl zajistit nějakým způsobem odpovídající osobu nebo couvání, když za vozidlem má mrtvý úhel, do kterého nevidí. Dopravní značkou „obytná zóna“ není na místě umístěná. K podmínkám místa uvádím, že je to uprostřed sídliště, ulice je slepá, parkují tam po obou stranách automobily a víceméně je tam nulový pohyb vozidel. V tu dobu na místě byla taková situace, jaká je uvedena ve fotodokumentaci ve znaleckém posudku. Za tu dobu, co tam prováděl měření, tam žádné vozidlo nejelo, kromě jeho vozidla.

12. Na základě důkazů, které spolehlivě prokazují průběh nehodového děje lze uzavřít a to bez jakýchkoliv pochybností, že obžalovaný T. D. řídil v kritickou dobu vozidlo a prováděl manévry vycouvávání tímto vozidlem z místa, kde mohl pouze vycouvat, když jak je vidět na fotodokumentaci a vyplývá to také z plánu místa nehody, je zde poměrně komplikovaná situace pro takové vozidlo, což je dáno jednak druhem vozidla, ale zejména také situací na místě. Sám obžalovaný doznal a uváděl, že sice vozidlo obešel a kontroloval stav za vozidlem. Jistě však to, že obcházel vozidlo, nastoupil do vozidla, vozidlo nastartoval a rozjel se, zabralo určitou dobu. Sám obžalovaný hovořil o tom, že situaci za vozidlem mohl pouze kontrolovat v levém a v pravém bočním zrcátku, když přímo za vozidlo neviděl. Obhajoba obžalovaného hledá vyvinění svého klienta a na pomoc a podporu svých tvrzení předkládá rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 8Tdo 125/2015 a náleze Ústavního soudu ČR pod sp.zn. III.ÚS 2065/2015. Samosoudce od okamžiku převzetí věci zvažoval, zda skutečně na daný případ není možno aplikovat uváděný náleze Ústavního soudu. Dospěl k závěrům, že v tomto konkrétním případě taková možnost není. Je pravdou, že obžalovaný neměl k dispozici závozníka a je známo, že mnozí zaměstnavatelé řidičům závozníky k služebním vozidlům také nedávají. Obžalovaný si byl takové situace a podmínek pro výkon práce vědom. S ohledem na situaci na místě však také věděl, že vycouvává do místa, kde může být pohyb osob a to osob dospělých, ale také dětí, ale také i osob vyššího věku. Věděl, že je zde dosti malý manévrovací prostor a to jak pro vozidla tak i chodce. Obžalovaný vyjížděl takovým způsobem s vozidlem, kde neměl dostatečný výhled přímo za vozidlem a věděl, že od momentu, kdy odejde od zadní části vozidla a nasedne, uplyne delší doba. Obžalovaný měl sice zapnuto signalizační zařízení, ale takové opatření, jak se ukázalo, bylo nedostatečné. Soud v žádném případě nevyhází z toho, že by se měl zajistit při couvání v obytné zóně pomoc způsobilé osoby. I když mohl zde požádat zákazníci o takovou pomoc nebo si pak měl učinit jiné důraznější opatření a to právě s ohledem na skutečnost, že v okolí se mohou vyskytovat děti a starší občané. Pokud takto nejednal a couval s vědomím, že nevidí plně za vozidlo, sám sebe tak vystavoval nebezpečí odpovědnosti, pokud dojde k nějaké kolizi s chodcem nebo jiným vozidlem.

13. V původně vydaném jím rozhodnutí bylo vycházeno ze závěrů, že nebylo zjištěno, že by se poškozená chovala nepřiměřeně místní situaci, že skutečně možné, že přeslechla signál couvacího vozidla a tedy obžalovaný T. D. svým jednáním porušil ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 22 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž zejména porušení ustanovení § 22 odst. 3, zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, je závažným porušením důležité povinnosti, bezprostředně vedoucí k následku, kterým je těžká újma na zdraví u paní

14. Při respektování závěrů rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky a při hodnocení závěrů znaleckého posudku a dalších důkazů je nutno činit závěr, že za dané situace není možno hodnotit, že by obžalovaný T. D. se nevěnoval řádně řízení motorového vozidla a v tomto směru neplnil své řídicí povinnosti. Obžalovaný si zkontroloval situaci kolem vozidla, než začal činit couvání, aby z místa kam zajel, mohl odjet. Je zde skutečnost, že s ohledem na parametry vozidla nemohl vidět přicházející chodkyni paní která šla z opačné strany vozidla, než kde nasedal do vozidla obžalovaný. S ohledem na skutečnost, že je zde předpoklad, že paní mohla jít tak, jak je uváděno ve znaleckém posudku a tedy dostala se zóny, kam není z místa řidiče vidět a šla způsobem, který mohl přispět k nehodě, obžalovaný si počínal opatrně při jízdě, i když si plně nezabezpečil bezpečnost couvání, není možno konstatovat, že jeho porušení předpisů, je porušením důležité povinnosti řidiče, která by zakládala trestně právní odpovědnost.

15. Je zde však stále důvod k posouzení, zda jednání obžalovaného nenaplnuje skutkovou podstatu přestupku a proto samosoudce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí

P o u ě n í :

Proti tomuto usnesení může podat stížnost státní zástupce a to do tří dnů ode dne jeho oznámení a to prostřednictvím podepsaného soud, když o stížnosti by rozhodoval Městský soud v Praze. Stížnost má odkladný účinek.

Praha dne 9. ledna 2018.

JUDr. Jiří Horký, v.r.

samosoudce